

Hồi 35

Lãnh Diện Tu La Bảo Kiếm

Sau khi uống Hoàng Dược đơn, bây giờ Ngạo Thiên đã có bảy mươi năm công lực, có thể nói, với nội công của chàng bây giờ, những người có khả năng đấu ngang ngửa với chàng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Sau đó, chàng bắt đầu lao vào nghiên cứu bộ Thông Thiên kiếm pháp. Bộ kiếm pháp này chỉ có ba chiêu nhưng ảo diệu, biến hóa khôn lường. Điều kỳ diệu là khi kết hợp với thân pháp Vạn Ảnh Phù Vân và luồng hàn nhiệt từ Hàn Băng Bách Phiến thì uy lực của nó sẽ tăng gấp bội, đồng thời cũng giúp cho người luyện kiếm được dễ dàng hơn.

Sau khi đã lĩnh hội được phần tâm pháp, Ngạo Thiên bước vào luyện chiêu đầu tiên có tên gọi là Hàng Ma Diệt Yêu.

Đúng như tên gọi của nó, chiêu này mỗi khi đánh ra tựa như chớp giạt, sấm giăng, hàn khí tỏa ra từ mũi kiếm như tên bắn, có thể lấy mạng người trong vòng hai trượng.

Ngạo Thiên luyện chiêu Hàng Ma Diệt Yêu mất năm ngày.

Chiều ngày thứ năm, chàng xuất quan tung mình lướt ra nhà thủy tạ. Cùng với nội công tăng tiến thì khinh công của chàng cũng tiến bộ hơn. Chỉ một cái nhún mình, một lần điểm chân xuống lá sen là chàng đã đứng vững trên thủy đình.

Hà Uyên Uyên thấy chàng, liền đứng lên nhú mào hỏi:

- Chẳng phải ta đã bảo ngũ đệ khi nào luyện xong bộ Thông Thiên kiếm pháp thì mới được xuất quan đó sao?

- Đệ đã luyện thành chiêu thứ nhất Hàng Ma Diệt Yêu.

Hà Uyên Uyên tâm thần rung động, nhìn Ngạo Thiên với ánh mắt ngạc nhiên, rồi bà ta bật cười sáng khoái:

- Đệ quả nhiên là kỳ tài trăm năm có một. Tuy nhiên, vẫn còn hai chiêu nữa, sao đệ không luyện tiếp?

- Tứ sư tỷ có biết ngày mai là ngày tổ chức đại hội võ lâm hay không?

- Đệ muốn đi dự sao?
- Đệ nhất định phải có mặt.

Hà Uyên Uyên lắc đầu:

- Đệ sai rồi, đại hội võ lâm kỳ này dữ nhiều lành ít, đệ đến đó trong khi vẫn chưa luyện xong Thông Thiên kiếm pháp e rằng sẽ gặp tai họa.

- Tiểu đệ biết chứ. Nhưng tiểu đệ nhận nhiệm vụ hàng ma diệt yêu, đệ không thể nào không có mặt ở đó.

Hà Uyên Uyên nhìn chàng một lúc rồi thở dài:

- Có lẽ đây là số mệnh. Nếu đệ đã nhất định ra đi thì tỷ cũng không ngăn cản nữa.

Dứt lời, bà ta vỗ ba tiếng. Chốc lát sau trên mặt hồ có một bóng trắng lướt qua như bay. Người đó chính là cô gái có vẻ đẹp như tiên từng chèo thuyền rước Ngạo Thiên lên đảo. Nàng cầm thanh bảo kiếm dâng lên cho Ngạo Thiên.

- Ngũ đệ - Hà Uyên Uyên nói - Đây là thanh Lãnh Diện Tu La kiếm, năm xưa nó là vật chí bảo từng theo chân sư phụ tung hoành khắp giang hồ, giữ gìn công đạo. Ân sư có lời di huấn cho sư tỷ bảo trao lại cho đệ.

Ngạo Thiên xúc động nhận kiếm. Thanh bảo kiếm dài chừng bảy tấc, trên vỏ có khắc bốn chữ triện Lãnh Diện Tu La. Ngạo Thiên từ ngày xuất đạo đến giờ mới có một thanh bảo kiếm quý, chàng như hổ thêm cánh, rồng thêm vây.

Lãnh Diện Tu La kiếm vừa ra khỏi vỏ, lập tức hàn khí bốc lên ngút trời, ngay cả Hà Uyên Uyên và ả tỳ nữ xinh đẹp cũng phải lùi lại để tránh luồng hàn khí ghê hồn của nó. Họ Hà nói:

- Mấy mươi năm rồi, Lãnh Diện Tu La kiếm mới lại được rút ra khỏi vỏ. Quả nhiên là thần kiếm trong trời đất! Ngũ đệ thử thi triển chiêu Hàng Ma Diệt Yêu ta xem thử!

Vì trên tòa thủy đình chật hẹp nên Ngạo Thiên tung mình xuống mặt hồ, chân điểm lá sen, đưa nguồn nội lực vào Hàn Băng Bách Phiến, chỉ thấy thân mình chàng mờ mịt sương khói. Luồng kiếm quang bao phủ như mây, kiếm khí phóng ra chạm vào mặt nước, nước lập tức hóa thành băng.

Một chiêu Hàng Ma Diệt Yêu đánh ra với công lực kinh hồn của Ngạo Thiên khiến cho trời đất như nổi cơn phong ba, chớp giạt sấm giăng làm kinh động cả mặt hồ.

Phút chốc, Ngạo Thiên đã lại đứng trên tòa thủy đình, thần thái ung dung, mặt mày hớn hờ, Hà Uyên Uyên thì ngẩn ngơ nói:

- Đệ đánh ra chiêu này, uy lực gấp bội tỷ tỷ. Ngũ đệ mà luyện thành cả ba chiêu trong Thông Thiên kiếm pháp thì chắc chắn sẽ trở thành thiên hạ vô địch.

- Đệ chỉ mong mình có thể hoàn thành được sứ mạng của ân sư.

- Ngũ đệ có thể nghe tứ sư tỷ khuyên một lời không? - Hà Uyên Uyên nói - Đệ tốt nhất chờ đến ngày luyện thành Thông Thiên kiếm pháp hãy xuất quan. Chừng đó đứng ra lãnh đạo quần hùng, tiêu diệt tà ma cũng không muộn mà.

Ngạo Thiên không phải không biết chuyến đi này của mình sẽ gặp nhiều hung hiểm. Tuy nhiên chàng không thể không đi là bởi vì quanh chàng giờ đây đã có nhiều người thân thiết, họ ngày đêm trông chờ và hy vọng ở chàng. Họ là Hoàng Nhạn Ca, là Xú Hòa Thượng, là Tạ Tuyết Từ... Là một bộ phận võ lâm chính nghĩa ít ỏi còn sót lại đang ngày đêm trông chờ một người có khả năng lãnh đạo họ.

Chàng chấp tay xá Hà Uyên Uyên một cái rồi nói một cách dứt khoát:

- Tiểu đệ không thể không đi chuyến này.

Hà Uyên Uyên thở dài:

- Âu đó cũng là duyên số. Thôi, trời cũng không còn sớm nữa, đệ lên đường đi. Tiểu Lê, đưa tiểu đệ ta lên bờ nhé!

Cô gái có tên là Tiểu Lê cất giọng thổ thổ:

- Xin mời công tử.

Một lúc sau người ta đã nghe tiếng linh mã hí vang trời đất. Tiếng vó ngựa xa dần rồi mất hẳn.

- o O o -